

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Capvt V. a Innocen. Papa b Aquilegiensi Patriarchæ, & Episcopo. c Mant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74544)

CAPVT V.

^a Innocen. Papa ^b Aquilegiensi Patriarchæ, & ^c Episcopo. ^c Mant.

Quotiens frater noster A. ^d Tridentinus Episcopus in nostra & vestra de simonia impetrus sit presentia, prudentiam vestram latere non credimus, cuius causam in presentia nostra ventilavimus. Producti sunt apud eum accusatores, sed una voce scriptum afferentes, nec testes secundum formam canonum producere potuerunt, quod Ecclesiam beati Petri de Pasorum presbytero Paulo dederit pro quatuor modiis de frumento, quos ab eisdem Ecclesie laicis acceperit. Vnde quia nec accusatores, nec testes secundum formam canonum, & ita ut a sanctorum Patrum in causam ipsam procedere potuerunt, communi fratrum nostrorum consilio iudicamus, ut tertiâ manu sui ordinis, & quatuor Abbatum, & religiosorum sacerdotum de supra dicta simonia in vestra presentia se debeat expurgare. Porro expurgationis tenor erit huiusmodi. Idem Episcopus super sancta Evangelia primum iurabit, quod pro Ecclesia sancti Petri de Pa presbytero Paulo danda, nec per submissam personam, nec aliquis pro eo, se sciente pretium receperit: deinde expurgatores super sancta Evangelia iurabunt similiter, quod ipsi credunt, quod verum iuravit.

NOTÆ.

^{1.} ^a **I**nnoctius. Ita etiam legitur in prima collectione, sub hoc tit. cap. 4. & post Concil. Lateran. p. 50. c. 57. & sub nomine Paleæ textum hunc retulit Gratianus in cap. quotiens 2. quest. 4. Unde cognoscitur quam perperam in hac sexta collectione legitur Innocentius III. cum decisiones huius Pontificis non reperiantur compilatæ, nec in prima collectione, nec in Decreto Gratiani. Et ita rectè textum hunc tribuit Innocentio II. Antonius Augustinus in presenti.

^{2.} ^b Aquilegiensi. Aquilegia, sive Aquileia, ut legitur apud Eustachium in Scholis ad Dionysium, est urbs maxima Venetiæ, dicta Aquileia ab aquila, quæ, teste Iuliano Imperatore, urbi cum conderetur, dextra ex parte advolans, suo nomine vocabulum imposuit. Habuit Ecclesiam Cathedralen jam à primis Ecclesie sæculis. Fortunatiani eius Præfules meminit D. Hieronymus in lib. de script. Ecclæs. & Leo Magnus epistolam scripsit ad Nicetam, & Iulianum Aquileienses Præfules: postea Patriarcha constitutus fuit ejus Episcopus, ut constat ex epistola Stephani Pontificis ad Gualbertum. Sed postea Attilâ Aquileiam obli-

dente, Patriarcha ipse Gradum se recepit, unde Gradensis appellari cepit: sed Grado relicto propter calî inclementiam, occasionem ipse dedit Venetiæ eam dignitatem ad Episcopum proprium trahendi Nicolai V. Pontificis beneficio: quare Patriarcha hic aliquando dicitur Aquileiensis, aliquando Gradensis, plerumque Venetus. Aquileiensis appellatur in Synodo Francofort. Gradensis in cap. 29. de offic. deleg.

^{3.} ^c Mantuano. Mantua nobilis Gallie Cisalpinæ civitas est, circa cujus conditorem varia adducit Ughellius tom. 1 Italia sacre, fol. 924. ubi exponit locum sui Mantuani lib. 10. Aeneidos. Habuit à primis Ecclesie sæculis Ecclesiam Cathedralen, quæ paruit primò Mediolanensi Archiepiscopi: postea Gregorius II. Patriarcha Aquileiensi sedem illam adjecit, sed demum Pius V. anno 1553. Mantuanam Ecclesiam à jurisdictione Aquileiensis exemit, atque Romanæ Ecclesie eandem immediatè subiecit, ut refert Ughellius ubi supra. Ejus Præfule Vidoni refertur in presenti Pontifex.

^d A. Tridentinus. Adelpertus videlicet III. huius nominis. De Tridentina diocesi nonnulla adduxi in cap. 9. de concess. præb.

CAPVT VI.

Alexand. ^a Ewriensi Episcopo.

Nos inter alios præeminemus supernâ, licet immeriti, dignitate, ut quæ dubia sunt, debeamus declarare, & singulorum consultationibus, quantum nobis Dominus ministravit, sollicitè respondere, ut quæstiones sub examine Rom. Ecclesie terminentur, quæ inter alias Ecclesias, disponente Domino, obtinet principatum. Vnde quia nos tua duxit fraternitas consulendos, utrum Episcopus parochianum suum, publicâ famâ eum accusante, ad purgationem cogere possit: Consultationi tuæ taliter respondemus, quod si de hoc ^b crimine publicâ laborat infamia, accusatione, & testibus deficientibus, ad purgationem est per diocesanum Episcopum compellendus, nisi fortè super ipsa causa ad superiorem iudicem duxerit appellandum. Sanè si appellaverit, ejus parebit iudicio, ad cujus examen causam voluit per appellationem transferre.

X x 4

NOTÆ.